

ΟΙ ΔΥΟ ΟΝΟΜΑΣΤΟΙ ΠΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Δύο από τους γνωστότερους πύργους στον κόσμο είναι ο πύργος της Πίζας που βρίσκεται στην Ιταλία, στη Ρώμη και ο πύργος του Άιφελ που βρίσκεται στην Γαλλία, στο Παρίσι.

Είναι ονομαστοί γιατί ο καθένας έχει και κάτι το ξεχωριστό.

Ο ένας γέρνει και δεν πέφτει και ο άλλος ήταν το ψηλότερο κτίριο στο κόσμο πριν το Εμπάιρ Στέιτ της Νέας Υόρκης.

Ο πύργος της Πίζας

Ο Πύργος της Πίζας βρίσκεται στην Ιταλία και συγκεκριμένα στη Ρώμη. Έχει ύψος 58,36 μέτρα από τα θεμέλια και 55 μέτρα από την βάση. Το συνολικό του βάρος είναι 14.453 τόνοι. Στις 7 Ιανουαρίου έκλεισε τις πύλες του λόγω κινδύνου να καταρρεύσει. Ο Πύργος της Πίζας έχει δημιουργήσει μεγάλο θαυμασμό αλλά και πολλές απορίες.

Μήπως σχεδιάστηκε για να γέρνει; Κατά τη διάρκεια του Β Παγκοσμίου πολέμου δεν έπαθε τίποτα! Αρχικά λένε πως το σχέδιο ξεκίνησε από τον αρχιτέκτονα Bonanno Pisano. Ο Πύργος άρχισε να χτίζεται το 1063. Βρίσκεται στα βορειοδυτικά τείχη της πόλης. Το πιθανότερο είναι ότι το χρησιμοποιούσαν σαν ένα είδος φάρου αλλά και ως παρατηρητήριο.

Ο οχταώροφος Πύργος άρχισε να γέρνει όταν οι εργάτες σήκωσαν τον τρίτο όροφο. Η αιτία είναι η σύσταση του εδάφους που δεν αντέχει τέτοια βαριά οικοδομήματα.

Προβληματίστηκαν πολλοί από τον Πύργο της Πίζας επειδή έγερνε και έτσι έψαχναν λύσεις για να γίνει κάθετος. Το 1992 τοποθέτησαν στο εσωτερικό του ηλεκτρονικά όργανα, που παρακολουθούσαν τις κινήσεις του με κάθε λεπτομέρεια. Στην συνέχεια, εντόπισαν πως ο Πύργος όχι απλά έγερνε αλλά και περιστρεφόταν. Το πρόβλημα αυτό λύθηκε. Το 1995 ο Πύργος υποχώρησε και χρειάστηκε πάρα πολλές εργασίες ώστε να «σωθεί».

Το συνολικό κόστος ήταν 27.000.000 ευρώ. Δικαίως ξεδούτηκαν τόσα χρήματα γιατί ο Πύργος είναι πάλι ανοιχτός και όλοι μπορούν να ξανανεβούν τα 293 σκαλιά.

Ήταν, είναι και θα είναι ένα από τα μεγαλύτερα θαύματα του κόσμου. Το γιατί όμως γέρνει παραμένει μυστήριο!!!

Ο πύργος του Άιφελ

Ο πύργος του Άιφελ βρίσκεται στη Γαλλία και συγκεκριμένα στο Παρίσι. Έχει ύψος 325 μέτρα (300 χωρίς την κεραία) ήταν το πιο

ψηλό κτίριο στον κόσμο μέχρι που το ξεπέρασε το Εμπάιρ Στέιτ της Νέας Υόρκη το 1931. Το βάρος του είναι 10.100 τόνους. Ο κίνδυνος ατυχήματος ήταν μεγάλος καθώς, σε αντίθεση με σύγχρονους ουρανοξύστες, ο πύργος ήταν σε ανοιχτό πλαίσιο, χωρίς κανέναν ενδιάμεσο όροφο εκτός από δύο πλατφόρμες. Ωστόσο επειδή ο Άιφελ είχε λάβει προληπτικά μέτρα ασφαλείας, μόνο ένας άνθρωπος πέθανε. Ο πύργος εγκαινιάστηκε στις 31 Μαρτίου 1889 και άνοιξε για το κοινό στις 6 Μαΐου 1889.

Λέγεται ότι έτρωγαν το μεσημεριανό γεύμα στο εστιατόριο του Πύργου κάθε μέρα γιατί ήταν το μοναδικό μέρος στο Παρίσι, όπου κάποιος δεν μπορούσε να δει τη δομή. Σήμερα, ο Πύργος ευρέως θεωρείται ότι είναι ένα εντυπωσιακό κομμάτι της διαρθρωτικής τέχνης.

Ο πύργος επικρίθηκε πολύ από το κοινό όταν κατασκευάστηκε, καθώς πολλοί είχαν την άποψη πως ήταν αντιαισθητικός. Οι καθημερινές εφημερίδες γέμισαν με οργισμένες επιστολές από την καλλιτεχνική κοινότητα του Παρισιού. Κανονικά έπρεπε να καταστραφεί το 1909 επειδή η ιδιοκτησία θα είχε επανέλθει στο Δήμο Παρισιού. Τελικά αποδείχθηκε χρήσιμος για σκοπούς επικοινωνίας, επετράπη η παραμονή μετά τη λήξη της άδειας.

Ελένη Πολυδώρου, Δήμητρα Σκολή

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Την Παρασκευή 21 Μαρτίου 2013 στις 8:30 το πρωί πραγματοποιήθηκε η γιορτή του σχολείου μας για την επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821. Η γιορτή έγινε όπως πάντα στην αίθουσα πολλών χρήσεων του σχολείου μας.

Η αίθουσα ήταν διακοσμημένη με εικόνες ηρώων της επανάστασης του 1821.

Στην αρχή της γιορτής τα παιδιά και των δύο τμημάτων της Έκτης μπήκαν στην κατάμεστη αίθουσα φορώντας παραδοσιακές στολές που είχαν νοικιάσει. Όλα τα παιδιά είχαμε προετοιμαστεί πάρα πολύ καλά. Κάναμε πρόβες, με ευθύνη της δασκάλας μας της κας Νικηφοράκη και της δασκάλας της θεατρικής αγωγής της κας Κάσση, τις δυο προηγούμενες εβδομάδες.

Μετά την εισοδό μας όλα τα παιδιά της ΣΤ καθίσαμε στο μπροστινό μέρος της αίθουσας, γιατί εκτός από ηθοποιοί όλοι εμείς αποτελούσαμε και τη χορωδία. Φυσικά εκτός από τη χορωδία υπήρχε και ορχήστρα με διάφορα όργανα όπως πιάνο, βιολί, μεταλλόφωνο, τύμπανα, ξυλάκια, ντέφι κλπ, τα οποία έπαιξαν κάποιοι από τους συμμαθητές μας.

Η γιορτή άρχισε με κάποια εισαγωγικά και μετά ακολούθησαν τα σκετς που είχαν να κάνουν με την ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Συνολικά παίχτηκαν τέσσερις σκηνές, δηλαδή τέσσερα ξεχωριστά σκετς. Μετά από κάθε σκετς ακολουθούσε τραγούδι από τη χορωδία που το συνόδευε η ορχήστρα. Η γιορτή κράτησε περίπου μία ώρα.

Ήταν μια γιορτή πολύ καλοστημένη

που άρεσε πάρα πολύ στους γονείς μας αλλά και σε μας τα παιδιά. Μπορούμε να πούμε ότι είχε πολύ μεγάλη επιτυχία. Αυτό το καταλάβαμε από το τελικό χειροκρότημα που εισπράξαμε αλλά και από τα πολύ καλά και θερμά λόγια της Διευθύντριάς μας της κας Μπαζάνη.

Φίλιππος Τόλιας

